

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.344 van 3 november 1997
in de zaak A. 75.219/IX-64.**

In zake : Christiaan CORNEILLIE,
wonende te OOSTENDE,
Anjelierenlaan 14

tegen :

de POST,
gevestigd te BRUSSEL,
Muntcentrum.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Christiaan CORNEILLIE, eerstaanwezend postman, op 5 augustus 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van het Directiecomité van de Post van 7 juli 1997 waarbij hij wordt afgedankt wegens beroepsongeschiktheid;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 12 januari 1995 wordt verzoeker voor het jaar 1994 de evaluatie C toegekend. Zij resulteert uit een waardering C voor de criteria "kwantitatief rendement" en "houding". Verzoeker tekent op dezelfde dag voor akkoord en verklaart geen beroep te willen aantekenen.

1.2. Op 5 januari 1996 wordt hem voor het jaar 1995 ingevolge negen ongunstige inschrijvingen op zijn individuele fiche opnieuw een evaluatie C toegekend. Aan deze toekenning ging een evaluatiegesprek vooraf waarin verzoeker onder meer werd gewaarschuwd dat een derde evaluatie C zijn afdanking zou betekenen.

Verzoeker tekent ook deze evaluatie voor akkoord en vermeldt dat hij geen beroep wenst aan te tekenen.

1.3. Op 9 januari 1997 heeft er opnieuw een evaluatiegesprek plaats. Daar er op verzoekers fiche in de loop van 1996 weer zes ongunstige vermeldingen werden ingeschreven, vraagt zijn chef hem hoe het komt dat er nog zoveel negatieve inschrijvingen zijn terwijl hij er in 1994 en 1995 bij iedere notering op gewezen is dat hij dringend zijn manier van werken en gedragen moest verbeteren. Verzoeker antwoordt daarop alleen dat hij een inspanning heeft gedaan.

Er wordt hem dan voor de derde opeenvolgende maal de evaluatie C toegekend. Verzoeker tekent, zoals de vorige jaren, voor akkoord en ziet af van het indienen van een beroep bij de Commissie van Beroep.

1.4. Op 7 maart 1997 dient verzoekers onmiddellijke overste, met toepassing van de bepalingen van artikel 134, § 2, derde lid, van het administratief statuut van de postambtenaren, een voorstel in om hem af te danken wegens beroepsongeschiktheid. Dit voorstel wordt alleen gemotiveerd door te wijzen op de drie evaluaties C voor de jaren 1994, 1995 en 1996.

1.5. Op 13 maart 1997 tekent verzoeker beroep aan tegen dit voorstel. In zijn bezwaarschrift voert hij aan dat hem nooit werd meegedeeld welke de gevolgen waren van de toekenning van een evaluatie C en dat hij nooit bezwaar had ingediend omdat hem telkenmale door de inspecteur werd gezegd dat het geen zin had.

Wat de feiten betreft waarvoor hij een evaluatie C heeft gekregen stelt hij dat ze onder meer hun oorzaak vonden in de stress die het gevolg was van de overbelasting van de dienst die hij uitvoerde. Er werd namelijk een uur taakoverschot per dag vastgesteld. Hij geeft toe dat hij door de haast waarmee hij diende te werken wel eens kleine vergissingen heeft begaan maar dat hij steeds getracht heeft zijn taak naar behoren te

vervullen. Hij wijt het ook aan zijn gezondheidsproblemen maar stelt dat er wat dat betreft verbetering is en dat de ongemakken ervan zullen verdwijnen. Hij belooft een grotere inspanning te zullen doen.

1.6. De onmiddellijke chef reageert hierop. Hij ontkent dat verzoeker nooit op de hoogte zou zijn gebracht van de gevolgen van een evaluatie C. Volgens hem werd verzoeker bij iedere inschrijving op zijn individuele fiche gewezen op de dramatische gevolgen die een negatieve evaluatie zou hebben op het verloop van zijn carrière en werd hem bij iedere toekenning van een evaluatie C gewezen op de ernst ervan. Daarenboven heeft verzoeker op zijn persoonlijk adres de brochure gekregen betreffende het nieuw personeelsstatuut en werd de evaluatie uitvoerig behandeld in "Het Tijdschrift der Posterijen". Volgens hem heeft verzoeker echter steeds een afwachtende houding aangenomen.

Hij meent verder dat aan de manier van werken van verzoeker niet vast te stellen is dat hij door de overbelasting van zijn opdracht onder stress zou staan want, hoewel inderdaad een taakoverschot van één uur werd vastgesteld, vindt verzoeker nog de tijd om tijdens zijn ronde op cafébezoek te gaan.

Hij stelt verder dat verzoeker de afgelopen jaren geen tekenen van beterschap heeft gegeven wat betreft zijn wijze van dienen ondanks een voortdurende coaching en begeleiding en dat hij in al die tijd een bepaald indrukwekkend dossier met negatieve aanmerkingen heeft opgebouwd. De op de evaluatiefiche vermelde onregelmatigheden zijn slechts het topje van de ijsberg; zij betreffen alleen de grove onregelmatigheden.

Hij besluit dat het imago van DE POST op verzoekers ronde enorme schade heeft geleden en dat bovendien zijn relatie met zijn onmiddellijke chefs door zijn wijze van werken en door zijn gedrag dermate is verstoord dat een verdere samenwerking onmogelijk is

geworden. Hij meent dan ook dat de afdanking wegens beroepsongeschiktheid de enige passende maatregel is.

1.7. De commissie van beroep behandelt verzoekers zaak op haar zitting van 7 mei 1997. Omdat er volgens haar twijfels blijven bestaan over het al dan niet correct voorlichten van verzoeker aangaande de beroepsmogelijkheden bij de evaluatie C en omdat de directe chef geenszins motiveert waarom hij de afdanking voorstelt eerder dan de terugzetting in graad en gelet ook op de zware stresserende dienst en de gezondheidsproblemen van verzoeker brengt de commissie het volgend advies uit :

- vier leden op zeven wensen verzoeker een nieuwe kans te geven en stellen voor noch de afdanking noch de terugzetting in graad op te leggen;
- drie leden op zeven stellen de terugzetting in graad voor.

1.8. Op 4 juni 1997 legt de dienstengroep personeel verzoekers zaak ter beslissing voor aan het Directiecomité. Gelet onder meer op het gegeven, enerzijds, dat geen enkel lid van de commissie van beroep de afdanking voorstelt terwijl de directe chef besluit dat een verdere samenwerking met verzoeker onmogelijk is en, anderzijds, dat er maar twee mogelijke maatregelen kunnen genomen worden, namelijk de afdanking of de terugzetting in graad, stelt de bestuurder-directeur voor verzoeker terug te zetten in de graad van postman en hem een andere standplaats aan te wijzen.

1.9. Tijdens zijn vergadering van 15 juni 1997 beslist het Directiecomité dan verzoeker af te danken wegens beroepsongeschiktheid. Het motiveert zijn beslissing door te wijzen op :

- verzoekers totale onverschilligheid tegenover DE POST en tegenover zichzelf;
- het gegeven dat hij gedurende drie jaar de kans heeft gehad zijn houding te wijzigen;
- het ontbreken van elke aanwijzing voor een verandering van verzoekers houding in de laatste maanden.

1.10. Deze beslissing wordt geformaliseerd in een besluit van het Directiecomité van 7 juli 1997 waarin ter motivering wordt gewezen op de hierboven aangehaalde elementen. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn tweede middel de schending van de motiveringsplicht aanvoert, inzonderheid opgelegd door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; dat hij in dit verband betoogt, onder meer, dat het Directiecomité van DE POST niet op afdoende wijze motiveert waarom het afwijkt van het advies van de commissie van beroep, noch waarom het koos

voor afdanking wegens beroepsongeschiktheid eerder dan voor de terugzetting in graad;

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat zij in haar beslissing verwijst naar de in acht genomen artikelen van het administratief statuut en naar de redenen waarom zij niet het advies van de Commissie van Beroep volgt;

2.1.3. Overwegende dat, nadat verzoeker beroep had ingesteld bij de commissie van beroep tegen het voorstel van zijn onmiddellijke overste om hem omwille van beroepsongeschiktheid af te danken, die commissie het volgende advies uitbracht :

"Gelet op de blijvende twijfels omtrent het al dan niet correct voorlichten van betrokkene aangaande de beroepsmogelijkheden bij een evaluatie 'C';

Gelet op het totaal ontbreken van enige motivatie van de onmiddellijke chef om de 'afdanking wegens beroepsongeschiktheid' voor te stellen eerder dan de 'terugzetting in graad';

Tevens rekening houdend met de niet tegengesproken vaststelling van de te zwaar stresserende dienst en de gezondheidsproblemen;

Is de Commissie, bij wege van geheime stemming, van advies : vier leden op zeven wensen betrokkene een nieuwe kans te geven door noch de afdanking, noch de terugzetting in graad voor te stellen;

De overige drie leden stellen voor : terugzetting in graad van de postman";

2.1.4. Overwegende dat krachtens artikel 3 van voornoemde wet van 29 juli 1991 de formele motiveringsplicht inhoudt dat in de bestuurshandeling waarin de beslissing is opgenomen, de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat die motivering afdoende moet zijn; dat het directiecomité krachtens artikel 118, § 2, van het statuut der postambtenaren elke beslissing van het directiecomité die niet overeenstemt met het advies van de commissie van beroep motiveert; dat uit die bepalingen voortvloeit dat het directiecomité formeel

dient aan te geven om welke redenen het afwijkt van het advies dat door de commissie van beroep was gegeven;

2.1.5. Overwegende dat de beslissing van het directiecomité tot afdanking in wezen enkel wordt gemotiveerd door de overweging dat verzoeker gedurende drie jaar, ondanks de toegekende C-evaluatie en zonder dat recent enig teken van verbetering te merken valt, een houding heeft vertoond die blijk geeft van een totale onverschilligheid tegenover zichzelf en tegenover DE POST; dat aldus niet wordt aangegeven waarom het directiecomité meende geen rekening te moeten houden met de door de commissie van beroep unaniem in aanmerking genomen verzachtende omstandigheden, die er vier leden toe brachten om te adviseren noch een afdanking, noch een terugzetting in graad op te leggen en drie leden om te adviseren niet de afdanking maar wel de terugzetting in graad op te leggen; dat de beslissing evenmin duidelijk maakt waarom het directiecomité heeft beslist de betrokkene af te danken en niet terug te zetten in graad zoals door drie leden van de commissie van beroep werd geadviseerd;

2.1.6. Overwegende dat het directiecomité aldus niet heeft voldaan aan de op hem rustende formele motiveringsverplichting; dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde betreft, dat verzoeker onder meer aanvoert dat hij, ondanks de hem toegekende ontslagvergoeding, zijn levensstandaard zal moeten verlagen omwille van de onzekere situatie die hem te wachten staat, dat zijn kansen op reïntegratie op de arbeidsmarkt nagenoeg onbestaande zijn, dat de onzekerheid voor de toekomst en de morele schandvlek waarmee hij wordt beladen in zijn familiaal en sociaal leven spanningen met zich meebrengen die misschien nooit meer zullen

kunnen worden hersteld en dat het aanhouden van een onzekere en stresserende toestand gelet op zijn gezondheidstoestand niet aangewezen en zelfs onverantwoord is;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat een financieel nadeel herstelbaar is en dat een moreel nadeel kan worden goedge maakt door de morele voldoening die een annulatiearrest met zich meebrengt;

2.2.3. Overwegende dat een beslissing, zoals de afzetting, waardoor iemand haast van dag op dag zijn werk verliest terwijl de kansen op wedertewerkstelling gering of niet evident zijn, en die een grote morele en sociale druk op de betrokkene kan leggen, een ernstig nadeel veroorzaakt waaraan alleen een latere vernietiging niet bij machte is volledig te verhelpen; dat bijgevolg ook is voldaan aan de voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden, gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die moeten zijn vervuld wil een vordering tot schorsing gegrond worden verklaard,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het Directiecomité van de Post van 7 juli 1997 waarbij Christiaan CORNEILLIE wordt afgedankt wegens beroepsongeschiktheid.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op drie november 1900 zevenennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.